

Desde allá

Direcció: Lorenzo Vigas **Guió:** Guillermo Arriaga, Lorenzo Vigas **País:** Veneçuela **Durada:** 89 min **Any:** 2015 **Gènere:** Drama, homosexualitat **Interpretació:** Alfredo Castro, Luis Silva, Jericó Montilla, Catherina Cardozo, Jorge Luis Bosque, Greymer Acosta, Auffer Camacho, Iván Peña, Joretsis Ibarra, Yeimar Peralta, Scarlett Jaimes, Ernesto Campos **Música:** xxxxx **Fotografia:** Sergio Armstrong **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 22/05/1016
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Enmig d'una Caracas convulsa, Armando és un home de cinquanta anys que treballa al seu propi laboratori de pròtesis dentals. En el seu temps lliure busca homes joves en parades d'autobús i els ofereix diners a canvi que l'acompanyin a casa seva, però només busca companyia i observar-los, no demana més. Però Armando també té un altre costum, la d'espia un home d'edat avançada, amb qui té un vincle en comú en el seu passat. Un dia Armando coneix Elder, un jove de divuit anys líder d'una petita banda de delinqüents juvenils. I se l'emporta a casa seva, sense que cap dels dos intueixi que d'aquesta trobada naixerà una relació que els canviarà per sempre. (Sensacine)

CRÍTICA

Homofòbia i onanisme

Una Caracas convulsa és l'escenari escollit per Lorenzo Vigas per presentar-nos una història —d'amor, sentiments i agressivitat continguda— poc convencional i rica en matisos. *Desde allá*, títol del debut cinematogràfic d'aquest director veneçolà, és una obra punyent, dotada d'una inusitada força i un prisma nou, que lluny de centrar-se exclusivament en la complexitat d'una relació plena d'incongruències, sots emocionals i pressió social, ens revela la continuïtat actual d'una àmplia sèrie d'estigmes socials al·lusius a l'homosexualitat masculina a Llatinoamèrica, el pòsit dels traumes més arrelats en la personalitat o la imprevisibilitat associada a moltes de les reaccions humanes. La seva valentia, la seva cruesa i la seva excel·lent posada en escena han portat aquesta obra a fer-se amb el Lleó d'Or en l'última Mostra de Venècia, així com rebre una càlida acollida a la secció "Horizontes Latinos" del Festival de Sant Sebastià. Compartint valor, escenari i una aguda radiografia social, recorda en el seu verisme descarnat la fantàstica *Pelo malo* de Mariana Rondón, que es va omplir la butxaca de merescuts premis fa dos anys. Les dues obres aposten per una mirada freda i asèptica, que no jutja els seus personatges, per explicar-nos els seus diferents conflictes vitals, però a diferència d'aquesta última esmentada, la cinta que avui descrivim incideix en allò argumental per una ambigüïtat dramàtica perturbadora, on poden cabre diferents versions i l'espectador ha de tractar d'esmicolar aquest guió subtilment mil·limetrat per arribar al quid de la qüestió, a desentranyar el cor dels dos homes que hi participen i es coneixen l'un a l'altre.

[...]

Desde allá és una pel·lícula punyent, dura i que ens mostra la part més àrida de la vida, els dols interns que els personatges amaguen sota la pell, darrere d'una capa d'exagerada virilitat en un cas, o de semblant impertorbable i rebuig del contacte físic en l'altre. Elder, com a part d'una tribu de carrer de delinqüents s'enfronta a la radical homofòbia que es respira als carrers o a l'àmbit familiar, mentre que Armando envolta el dolor del seu passat sota aquesta capa d'onanisme i impassibilitat, sense deixar anar els pressentiments de les seves emocions. Dues actuacions altament naturalistes al servei d'una òpera prima que suggereix més que mostra, que engreixa les seves habilitats comunicatives amb el pas de la minuteria i que reflecteix una dimensió emocional entre dos homes poc o gens explorada en l'història cinematogràfica recent. Les qüestions que el guió aborda amb subtillesa oscil·len des de la negació de la pròpia sexualitat fins a l'alexítimia, la set de venjança, els stigmes socials i les fronteres que aquests delimiten o la descoberta personal i les traves que aquesta comporta quan la família i la societat s'erigeixen en contra. Com a espectadors, *Desde allá* ens plantejarà un angle diferent, exigint-nos un esforç més gran que altres cintes realistes o socials més directes i explícites, deixant al nostre judici algunes de les línies temàtiques abordades i, sobretot, captant la nostra atenció davant la immensa complexitat dels sentiments humans, que gairebé es pot tocar sota el subtext la ràbia continguda i l'amor amagat, la pulsio incontenible i la tendresa recòndita, l'atracció i el rebuig, l'empatia i el menyspreu. La bondat i la maldat absolutes, com en totes les bones pel·lícules —gràcies a déu—, no existeixen. *Desde allá* incrementa el seu ritme i el seu vigor fins al clímax, ens ajuda a desaprendre convencionalismes i a entendre sentiments interioritzats com volcans a punt d'esclatar en erupció. No és *Brokeback Mountain* ni *Pretty Woman*. No consola ni suavitza. Posa el dit a la nafra i l'encerta. Ni tan sols estarem segurs de poder dir-ne història d'amor, però podrem sentir l'afecte, la sang, la vergonya i la dependència emocional com en la vida mateixa, amb millors i —sobretot en aquest cas— pitjors resultats. Com bé va dir el cantautor Nacho Vegas en una de les seves cèlebres cançons: «Hicimos el amor una vez que sentimos el frío, y el resultado fue, ya lo ves, más o menos como en los erizos».

Andrea Núñez-Torrón Stock - © Revista EAM / Cineuropa de Santiago de Compostela